

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Forholdet til EU-retten	Med lovforslaget foreslås med hjemmel i tiltrædelsestraktaten indført en overgangsordning i forbindelse med EU-udvidelsen den 1. maj 2004, hvorved artikel 1-6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 – Rådets forordning 1612/68/EØF af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EF-Tidende Specialudgave 1968 II, s. 467) – kan fraviges for så vidt angår arbejdstagere fra Estland, Letland, Litauen, Polen, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ændringerne skyldes, at det europæiske samarbejde, der tidligere blev benævnt Det Europæiske Fællesskab/De Europæiske Fællesskaber/EF, i dag benævnes Den Europæiske Union/EU.

Til nr. 2

Med den foreslåede henvisning i § 6 til de foreslåede bestemmelser i § 9 a, stk. 1, 2. pkt., jf. 1. pkt., og stk. 5, angives det, at statsborgere i Estland, Letland, Litauen, Polen, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn er omfattet af en særlig national overgangsordning for så vidt angår adgangen til at tage ophold i Danmark på grundlag af ansættelse hos en herværende arbejdsgiver.

Til nr. 3

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9 a, stk. 1, kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis væsentlige beskæftigelsesmæssige eller erhvervsmæssige hensyn taler for at imødekomme ansøgningen, herunder hvis udlændingen kan få ansættelse inden for et fagområde, hvor der er mangel på særligt kvalificeret arbejdskraft. Bestemmelsen blev indført i udlændingeloven ved lov nr. 365 af 6. juni 2002 om ændring af udlændingeloven og ægteskabsloven med flere love. For en beskrivelse af, efter hvilke nærmere kriterier der kan meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 1, henvises til afsnit 9 i de almindelige bemærkninger til forslag nr. L 152 af 28. februar 2002 til lov om ændring af udlændingeloven og ægteskabsloven med flere love og til de specielle bemærkninger til § 9 a i samme lovforslags § 1, nr. 3 (Folketingstidende 2001/2002, Tillæg A, s. 3952).

Den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 1, 2. pkt., indebærer, at den gældende bestemmelse i udlændin-

gelovens § 9 a, stk. 1, som med forslaget bliver § 9 a, stk. 1, 1. pkt., for så vidt angår arbejdstagere, der er statsborgere i Estland, Letland, Litauen, Polen, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn, alene finder anvendelse, hvis der ikke kan gives de pågældende opholdstilladelse i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 5. Der henvises herved til lovforslagets § 1, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

Som anført i lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 1.1, følger det af tiltrædelsestraktaten, at statsborgere i de nævnte lande for så vidt angår adgangen til arbejdsmarkedet ikke må stilles ringere end på tidspunktet for undertegnelsen af tiltrædelsestraktaten den 16. april 2003. Da bestemmelsen i § 9 a, stk. 1, som var gældende den 16. april 2003, på enkelte punkter – bl.a. for så vidt angår kravene til den ugentlige arbejdstid – er lempeligere end den ved lovforslagets § 1, nr. 4, foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 5, vil udlændingemyndighederne tillige skulle behandle ansøgninger, som ikke kan imødekommes efter den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 5, efter § 9 a, stk. 1, 1. pkt., da ansøgning herom anses for stilltiende indgivet ved ansøgning om opholdstilladelse som arbejdstager her i landet.

Efter udlændingelovens § 9 a, stk. 3, skal opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 1, være opnået inden indrejsen. Efter indrejsen kan ansøgning herom ikke indgives, behandles eller tillægges opsættende virkning her i landet, medmindre særlige grunde taler derfor.

I tilfælde, hvor en statsborger i Estland, Letland, Litauen, Polen, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet eller Ungarn efter indrejse i Danmark indgiver ansøgning om opholdstilladelse som arbejdstager her i landet, og hvor ansøgningen ikke imødekommes efter den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 5, vil der foreligge sådanne særlige grunde, at spørgsmålet om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 1, kan behandles og tillægges opsættende virkning, selvom den pågældende udlænding opholder sig her i landet.